Dziennik Zarządzeń
Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów w Krakowie

Rok VI. Kraków, dnia 30 kwietnia 1938 r. Nr. 8

TREŚĆ:

BĄDŹ GRZECZNYM DLA KLIENTA, PEŁEN USZANOWANIA DLA ZWIERZCHNIKÓW, UPRZEJMYM W STOSUNKU DO KOLEGÓW, TAKTOWNYM I SPRAWIEDLIWYM DLA PODWŁADNYCH.

POCZTA

62

Termin podjęcia przesyłek i opłaty za skrytki i przegródki pocztowe w okręgu doręczeń listonosza wiejskiego.

Z chwilą wprowadzenia na terenie tut. Dyrekcji Okr. P. i T. służby listonosza wiejskiego, coraz częściej nasuwają się podległym placówkom pocztowym wątpliwości odnośnie terminu podjęcia przesyłek, oraz opłat za skrytki i przegródki pocztowe.

Wobec tego w celu natychmiastowego usunięcia tych wątpliwości wyjaśnia się na podstawie zarządzenia Min. P. i T. z dnia 28 grudnia 1937 r. Nr. PW. 820/147, że:

1) w rozumieniu postanowień zawartych w § 6 rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 31 sierpnia 1935 r. o organizacji państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 20, poz. 55) do miejscowego obszaru pocztowego należy zwarty zabudowany obszar tej miejscowości, w której ma siedzibę jednostka eksploatacyjna. Granice miejscowego obszaru pocztowego powinny pokrywać się z granicami miejscowości ustalonymi przez władze administracji ogólnej. Wszystkie inne miejscowości należą do zamiejscowego obszaru pocztowego bez względu na to, czy są obsługiwane przez listonosza wiejskiego czy też nie.

2) do podjęcia przesyłek, przeznaczonych dla zamiejscowych obszarów pocztowych obsługiwanych przez listonoszów wiejskich mają zastosowanie terminy szczegółowo o-

kreślone w § 307 ordynacji pocztowej (II. P. 3.) dla „okręgu doręczeń listonosza wiejskiego“. Terminy te z uwagi na postanowienia zawarte w § 309 ustęp drugi, powołanej ordynacji należy uważać za wystarczające.

3) Opłaty za skrytki i przegródki od osób zamieszkałych w miejscowościach obsługiwanych przez listonoszów wiejskich a nienależących w rozumieniu § 6 powołanego wyżej rozporządzenia do miejscowego obszaru pocztowego, należy pobierać w wysokości, ustalonej w poz. 94, pkt. 1b, taryfy pocztowej.

Przyjmowania i doręczania druków bezadresowych i druków - ulotek, przeznaczonych do obszarów zamiejscowych obsługiwanych przez listonosza wiejskiego, nie należy kwestionować.

Nr. PP. 12/53/338 z dnia 13. kwietnia 1938 r.

63

Postępowanie z listami zleceniowymi zawierającymi więcej niż pięć dokumentów wierzytelnościowych.

W myśl post. § 139, ustęp 4-ty, Ordynacji poczt. (II. P. 3.) — w jednym liście zleceniowym można przesyłać najwyżej pięć dokumentów wierzytelnościowych.

Zachodzą jednak częstokroć wypadki nieprzestrzegania przez nadawców listów zleceniowych wspomnianego zakazu, pozostającego w ścisłym związku z kalkulacją opłat pocztowych, ten zaś sposób postępowania uszczupla dochody przeds. państw. „P. P. T. i T.“.

W celu uregulowania sposobu postępowania placówek pocztowych z listami zleceniowymi zawierającymi więcej niż pięć dokumentów wyjaśnia się, iż zgdnie z decyzją Min. P .i T. Nr. PW. 121/154 z dnia 27 grudnia 1937 r. tego rodzaju listów nie należy zwracać do miejsca nadania, lecz nadawcę obciążyć dopłatą równą podwójnej opłacie za list zleceniowy, w którym powinna być przesłana nadwyżka dokumentów wierzytelnościowych.

Z treścią niniejszego zarządzenia należy zaznajomić zainteresowanych pracowników.

Nr. PP. 12/53/38 z dnia 13. kwietnia 1938 r.

64

Sprzedaż znaczków urzędowych w urzędach obwodowych.

W celu uproszczenia manipulacji wykonywanej przez władze i urzędy państwowe przy rozsyłaniu urzędowych znaczków pocztowych, na zarządzenie Min. P. i T. z dnia 13 kwietnia 1938 r. Nr. PW. 400/13 zaprowadza się z dniem 1 maja b. r. sprzedaż tychże znaczków **przez obwodowe urzędy pocztowe i pocztowo-telekomunikacyjne ale wyłącznie tylko za gotówkę.**

Inne placówki pocztowe poza urzędami obwodowymi nie mogą sprzedawać omawianych znaczków.

Z dniem 1 maja 1938 r. władze i urzędy państwowe będą zatem bądź kupować znaczki urzędowe bezpośrednio w obwodowych urzędach p. t. bądź, jak dotychczas, nabywać je za pośrednictwem właściwych władz centralnych.

Uprawnionymi do kupowania znaczków urzędowych w urzędach obwodowych są tylko władze i urzędy państwowe oraz organa przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“ wymienione w częściach A. i D. spisu zamieszczonego w Dzienniku Urzędowym Min. P. i T. z 1934 r. Nr. 19, poz. 88 (z uwzględnieniem uzupełnień). Władze i urzędy samorządu terytorialnego i gospodarczego, wymienione w częściach B. i C. spisu, jakkolwiek mają prawo opłacania znaczkami urzędowymi swej urzędowej korespondencji w poruczonym zakresie działania, nie są uprawnione do kupowania znaczków urzędowych w obwodowych urzędach p. t. Otrzymują one znaczki urzędowe od właściwych władz państwowych.

Do kupowania znaczków urzędowych nie są również uprawnione następujące wojskowe zakłady skomercjalizowane:

Państwowa Wytwórnia Uzbrojenia w Warszawie,
Państwowa Wytwórnia Prochu w Pionkach,
Państwowe Zakłady Inżynierii w Warszawie,
Państwowe Zakłady Lotnicze w Warszawie,
Państwowe Zakłady Umundurowania w w Warszawie.

Zakłady te nie są wogóle uprawnione do opłacania korespondencji znaczkami urzędowymi.

Urzędy obwodowe obowiązane są sprawdzać przy sprzedawaniu znaczków urzędowych, czy zakupujący urząd lub instytucja jest uprawniona do nabywania tych znaczków. Instytucjom i osobom nieuprawnionym urzędy odmawiają sprzedaży znaczków urzędowych.

Urzędy obwodowe są obowiązane również sprawdzać, czy osoba zakupująca znaczki urzędowe posiada upoważnienie do zakupywania tych znaczków. Urzędy obwodowe zwrócą się zatem do właściwych władz i urzędów o ustalenie, przez kogo mają być wystawiane i podpisywane upoważnienia na zakupywanie znaczków urzędowych.

Należność za sprzedawane znaczki urzędowe obliczają urzędy obwodowe według wartości znaczka fioletowego i ciemno-oranżowego, ustalonej rozporządzeniem Ministrów: Poczt i Telegrafów, Skarbu i Spraw Wewnętrznych, ogłaszanym w Dzienniku Urzędowym Min. P. i T. W roku budżetowym 1938/39 wartość tych znaczków wynosi: fioletowego 6 gr. ciemno-oranżowego 12 gr.

Zamawianie znaczków urzędowych w składnicach materiałów pocztowych, realizowanie zamówień oraz prowadzenie rachunków odbywa się według zasad obowiązujących przy zamawianiu i prowadzeniu rachunków znaczków pocztowych nieurzędowych i wspólnie z tymi znaczkami. Zapasy urzędowych znaczków pocztowych ustalają Okręgowe składnice mat. pocz. na wniosek urzędów obwodowych według faktycznego zapotrzebowania.

Nr. PP. 70/44/38 z dnia 15 kwietnia 1938 r.

65

Opłata korespondencji zagranicznej z terenu Austrii.

Na zarządzenie Min. P. i T. z dn. 7. kwietnia 1938 r. Nr. PZ. 201/38 zawiadamia się urzędy (agencje), że od 4. kwietnia 1938 r. obowiązują następujące opłaty za listy i kartki pocztowe z Austrii do Polski: listy do 20 g — 25 fenigów lub 38 groszy (austriackich), za każde następne 20 g — 15 fenigów lub 23 grosze, kartki pocztowe pojedyncze — 15 fenigów lub 23 grosze, kartki pocztowe z opłaconą odpowiedzią — 30 fenigów lub 46 groszy. Znaczki pocztowe niemieckie i znaczki pocztowe austriackie są narazie ważne równolegle do frankowania przesyłek pocztowych z Austrii. Dla oznaczania wartości znaczków pocztowych przyjęto, że 1 fenig = 1½ grosza, np. znaczek wartości 6 fenigów odpowiada znaczkowi wartości 9 groszy.

Jednocześnie podaje się, że ulgowe opłaty pocztowe stosowane w obrocie z Polski do Austrii na zasadzie specjalnej umowy, są nadal ważne.

Nr. PP. 12/65/38 z dnia 16. kwietnia 1938 r.

66

Doręczanie pism władz skarbowych.

W związku z wejściem w życie z dniem 1. kwietnia 1938 r. ustawy z dnia 11. stycznia 1938 r. o doręczaniu pism urzędowych przez gminy ogłoszonej w Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 6 z roku 1938, poz. 18 — wszelkie pisma władz skarbowych w miejscowościach gdzie zorganizowaną jest pocztowa służba doręczeń winny być doręczane z tym dniem przez pocztę.

Pisma te, których wzory zamieszczone zostały w Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 14 z roku 1937, poz. 30, opłacać będą przy nadaniu władze i urzędy skarbowe zapomocą urzędowych znaczków pocztowych odpowiedniej wartości w zależności od rodzaju przesyłki.

W celu usprawnienia doręczania wspomnianych pism przez placówki pocztowe, a w następstwie tegoż uniknięcia na przyszłość jakichkolwiek z tego powodu zażaleń ze strony nadawców, poleca się wszystkim urzędom (agencjom) przesyłki te otaczać specjalną opieką i doręczać najbliższym chodem doręczycielskim.

Przede wszystkim zaś kładzie się szczególny nacisk na tego rodzaju przesyłki, do których dołączane są „potwierdzenia odbioru“ (wzór 1 i 2. koloru żółtego).

Przy doręczaniu zatem przesyłek władz skarbowych za potwierdzeniem odbioru, odbiorca winien uprzednio potwierdzenie to podpisać w odpowiednio oznaczonym miejscu, po czym odnośne potwierdzenie odbioru winien doręczyciel odłączyć od pisma i złożyć w danej placówce pocztowej oddawczej. Nie wolno pod żadnym warunkiem doręczać adresatowi pisma władz skarbowych wraz z potwier-

dzeniem odbioru, co niestety, jak stwierdzono niejednokrotnie, było praktykowane przez doręczycieli.

Placówki pocztowe oddawcze odsyłają następnie pokwitowane przez odbiorców potwierdzenia odbioru zaopatrzone odciskiem datownika w kopertach (druk Nr. 9) do urzędów nadawczych, które następnie wydają potwierdzenia odbioru nadawcom za pokwitowaniem w książeczce doręczonych uwiadomień lub w osobnym na ten cel odręcznie sporządzonym notatniku.

Zaznacza się jednocześnie, że Powszechny Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych, Fundusz Pracy, Państwowy Bank Rolny a wreszcie Bank Gospodarstwa Krajowego wysyłają również upomnienia egzekucyjne według wyżej wspomnianych wzorów Nr. 1 i 2, z tą jednak różnicą, że zarówno odnośne upomnienia, jakoteż potwierdzenia odbioru opłacają przy nadaniu zwykłymi znaczkami pocztowymi według ogólnie obowiązujących stawek taryfowych .

P. P. Naczelnicy (Kierownicy) urzędów (agencyj) pocztowych winni odpowiednio wyczerpująco pouczyć podwładny personel, oraz stale czuwać nad sprawnym doręczaniem wspomnianych przesyłek.

Nr. PP. 15/122/38 z dnia 14. kwietnia 1938 r.

67

Obowiązujące ulgi w opłatach pocztowych.

Z uwagi na to, że niektóre placówki pocztowe nie należycie zorientowane w sprawie ulg w opłatach pocztowych, mają wątpliwości które instytucje z ulg tych nadal korzystają, wyjaśnia się co następuje: z dniem 1. kwietnia b. r. straciły moc obowiązującą wszystkie zarządzenia, przyznające ulgi w opłatach pocztowych instytucjom, wymienionym w zarządzeniu Dyrekcji Okr. P. i T. Nr. PP. 12/54/38 ogłoszonym w Dz. Zarz. Dyr. Okr. P. i T. Nr. 5 z roku 1938, poz. 37, oraz zarządzenia przyznające ulgi z terminem obowiązywania do dnia 31 marca b. r. (Macierz Szkolna w Gdańsku oraz Fundusz Pracy).

Natomiast pozostają nadal w mocy zarządzenia Ministerstwa P. i T. przyznające specjalne opłaty pocztowe:

1) Państwowym Zakładom Tele i Radiotechnicznym w odniesieniu do paczek ze sprzętem detefonowym (zarządzenie z dnia 7 grudnia 1936 r. Nr. PP. 30/447 ogłoszone w okólniku Nr. 574 z roku 1936, do odwołania.

2) Reklamie Pocztowej i jej Oddziałom w Krakowie, Łodzi, Lwowie, Poznaniu, Bydgoszczy i Toruniu (do dnia 30. czerwca b. r.) przy wysyłaniu druków adresowych i bezadresowych.

3) oraz firmom handlowym w Gdyni („Bananas“, „Banan Import“, „Polskie T-wo dla Handlu Bananami“, „Gdyński Import Owoców Południowych — Arnold Turkus“ i „Dom Przemysłowo - Handlowy Józef Felter“ — do odwołania) w odniesieniu do paczek z bananami, zarządzenie z dnia 4. stycznia 1938 roku Nr. PP. 30/592, ogłoszone w komunikacie Nr. 1 z 1938 r.

Z wyłączeniem zatem instytucyj, wymienionych w poprzednim ustępie — wszystkie inne instytucje, korzystające dotychczas z ulgowych opłat pocztowych terminowo czy bezterminowo winny z dniem 1. kwietnia b. r. opłacać przesyłki według stawek przewidzianych w obowiązującej taryfie pocztowej i nadawać je zgodnie z obowiązującymi przepisami. Nie należy zatem przyjmować zwykłych przesyłek listowych, opłacanych znaczkami na podstawie książki nadawczej (arkusza nadawczego).

Z treścią niniejszego zarządzenia należy zaznajomić dokładnie wszystkich pracowników i wezwać ich do ścisłego przestrzegania go.

Nr. PP. 12/71/38 z dnia 26 kwietnia 1938 r.

TELEGRAF, TELEFON I RADIO

68

Ulgowa instalacja telefonów. — Raty.

1) Na zasadzie postanowień taryfy telefonicznej i przepisów tomu V. Tf. 4. Dyrekcja Okręgu Poczt i Telegrafów upoważnia placówki pt. do udzielania zniżek opłaty wstępnej oraz rozkładania na raty opłat wstępnej i instalacyjnej za wykonanie (przebudowę) urządzeń telefonicznych według następujących zasad.

Zniżki opłat.

2) Zniżki opłaty wstępnej za urządzenie telefonu w I-ej strefie udziela się na prośbę nowego abonenta, gdy w odpowiednim kierunku znajduje się niewykorzystana linia zapasowa i wolne numery w centrali.

3) Całkowite zwolnienie od opłaty wstępnej przyznać można, jeżeli:

a) w kierunku abonenta znajduje się niewykorzystana linia zapasowa, dochodząca do budynku, w którym zamieszkuje abonent,

b) zapasowa linia nie dochodzi wprawdzie do budynku abonenta, lecz długość linii, która musi być dobudowaną nie przekracza 100 m,

c) odległość od centrali do mieszkania aboneta nie przekracza 100 m.

Długość dobudowanej linii (pkt. b), względnie odległość (pkt. c) należy mierzyć wzdłuż przebiegu linii od słupa (wspornika) stacyjnego do słupa (wspornika), z którego obwód schodzi do mieszkania abonenta.

4) Częściowe zwolnienie nowych abonentów od opłaty wstępnej w I-ej strefie przyznać można, gdy istnieje wprawdzie zapasowa linia, lecz zachodzi konieczność dobudowania odcinka długości ponad 100 m. W tych wypadkach opłatę wstępną oblicza się według wzoru

$$x = \frac{w \cdot z}{c}$$

gdzie x oznacza opłatę wstępną, którą pobrać należy, w — pełną taryfową opłatę wstępną właściwą dla danej grupy sieci, z — długość istniejącej linii zapasowej, c — całkowitą długość linii abonentowej, liczoną od słupa (wspornika) stacyjnego do słupa (wspornika), z którego linia schodzi do mieszkania abonenta.

5) Wysokość zniżki opłaty wstępnej w I-ej strefie ustalają urzędy pt. we własnym zakresie, jeśli posiadają na miejscu personel techniczny. Wysokość zniżki opłaty wstępnej w I-ej strefie w innych wypadkach określają właściwe nadzory teletechniczne w porozumieniu z naczelnikiem (kierownikiem) zainteresowanej placówki pt.

6) Abonenci, zawierający umowę terminową (poz. 7, pkt. 4 taryfy telefonicznej) opłacają opłaty wstępną i instalacyjną według rzeczywistych kosztów własnych p. p. „P. P. P. i T.".

7) Zniżki opłaty wstępnej za urządzenie telefonu w strefie II-ej udziela się na prośbę abonenta przy zachowaniu następujących zasad:

a) za odcinek w strefie I-ej według postanowień pkt. 3 i 4 niniejszego zarządzenia,

b) za odcinek poza strefą I-szą, jeśli w odpowiednim kierunku znajduje się w strefie II-ej niewykorzystana zapasowa i wolne numery w centrali, przy czym w takim wypadku nie pobiera się opłaty podanej w pkt. b, poz. 20 taryfy telefonicznej za istniejącą w strefie II-ej część obwodu.

8) Granicą zniżki opłaty wstępnej w strefie II-ej jest rzeczywisty koszt własny p. p. „P. P. T. i T." dostosowania obwodu do włączenia stacji abonentowej, obliczony zgodnie ze wskazówkami poz. 26 taryfy telefonicznej.

9) Wysokość zniżki opłaty wstępnej za instalację telefonu w II-ej strefie ustala w granicach kosztów własnych p. p. „P. P. T. i T." właściwy rejonowy urząd telef.-telegr. Obliczenie kosztów własnych, zamieszczone na drugiej stronie zgłoszenia (druk Nr. 1101 a) winno być w takich wypadkach sprawdzone i podpisane przez naczelnika rej. urz. tlf.-tlg. lub wyznaczonego pracownika.

10) Prośby abonentów o zastosowanie zniżek opłaty wstępnej w wypadkach nie objętych niniejszym zarządzeniem oraz odwołania od wymiaru opłat należy przedstawiać Dyrekcji za pośrednictwem rej. urz. tlf.-tlg., który prośbę lub odwołanie uzupełnia swym wnioskiem należycie uzasadnionym oraz podaje wszelkie dane podstawowe dla wymierzenia opłaty.

Raty.

11) Opłaty wstępne i instalacyjne mogą być na prośbę abonenta rozłożone na raty miesięczne z zachowaniem następujących warunków:

a) conajmniej 1/10 część ogólnej należności winna być uiszczona przed rozpoczęciem robót,

b) reszta należności, jeśli nie przekracza 300 zł. jest płatna najwyżej w 10 ratach kolejnych, jeśli przekracza 300 zł. —najwyżej w 20 ratach kolejnych

12) Zobowiązanie uiszczenia rat opłat wstępnej i instalacyjnej składa abonent na deklaracji (druk 1103), która winna być w takich wypadkach opłacona stemplem od wysokości zakredytowanej sumy. Wysokość opłaty stemplowej określona jest art 114 ustawy z dnia 1. lipca 1927 r. o opłatach stemplowych (Dz. Urz. Min. P. i T Nr. 6, poz. 18 z 1927 r.) i wynosi obecnie 0.5% od sumy zakredytowanej.

13) Prawo rozkładania opłat wstępnej i instalacyjnej na raty przysługuje tym urzędom (agencjom) pt. oraz rej. urz. telef.-telegr., które w myśl postanowień §§ 3 i 4 V Tf. 4. dokonują wymiaru tych opłat.

Postanowienia końcowe.

14) Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie tracą moc obowiązującą okólnik specjalny Nr TE. 11/33 z dnia 29 stycznia 1934 r. oraz zarządzenia Nr. TB. 100/28 z dnia 25 kwietnia 1934 r. i TE. 64/34 z dnia 14. grudnia 1934 r. ogłoszone w Dzienniku Zarządzeń Dyr. Okr. P. i T. Nr. 6, poz. 55 i Nr. 20, poz. 216 z 1934 r.

W wykazie obowiązujących zarządzeń Dyrekcji Okr. P. i T. (Dz. Zarz. Nr. 20 z 1937 r.) skreślić należy poz. 26 w dziale IX. Telegraf, Telefon, Radio.

Nr. TE. 200/38 z dnia 28. kwietnia 1938 r.

ADMINISTRACJA

69

Umieszczanie reklam w jednostkach eksploatacyjnych.

W Dzienniku Urzędowym Min. P. i T. Nr. 4/38 został wydany okólnik w sprawie umieszczania reklam w jednostkach eksploatacyjnych.

Poleca się wszystkim placówkom zwrócić szczególną uwagę na § 6 okólnika traktujący o wyborze miejsca i o oznaczeniu powierzchni przeznaczonej na wywieszanie reklam, oraz o sposobie wywieszania tychże.

W placówkach pt. mogą być wywieszane wyłącznie reklamy:

1) Przedsiębiorstwa P. P. T. T., propagujące usługi poczt. tel.
2) P. K. O.,
3) „Reklamy Pocztowej“ Sp. z. o. o.

Reklamy P. P. T. T. rozsyła Ministerstwo P. i T., Dyrekcja Okręgu lub też sporządza urząd (agencja) p. t.

Reklamy P. K. O. oraz reklamy Sp. z o. o. „Reklama Pocztowa“ po zatwierdzeniu ich przez Ministerstwo rozsyłane są przez te instytucje bezpośrednio do wymienionych w zezwoleniu jednostek eksploatacyjnych.

Reklamy mają być umieszczane w miejscach widocznych i dostępnych dla publiczności w przeznaczonych na to **urządzeniach** (ramy, tablice, gabloty) zainstalowanych przez P. P. T. i T., P. K. O., lub „Reklamę Pocztową“. Kierownik placówki pt. winien przeto ustalić miejsca, gdzie te urządzenia mają być wywieszone oraz ich powierzchnię. O tym, jaka powierzchnia jest przeznaczona na reklamy P. P. T. T., P. K. O. i „Reklamy Pocztowej“, Kierownik placówki pt. winien donieść zainteresowanej instytucji i poprosić o przysłanie odpowiedniego urządzenia. **Reklam na ścianach, drzwiach, oknach i t. p. wieszać nie wolno**, gdyż przez to psuje się estetyczny wygląd lokalu.

Również należy uważać, by reklamy nie były wywieszane poza ustaloną powierzchnią, oraz by nie stykały się brzegami.

Układ reklam musi być estetyczny, t. zn. nie należy ich umieszczać chaotycznie, tylko w pewnym porządku, stosownie do wielkości i koloru danej reklamy. Również należy uważać, by przez nadmiar reklam nie nastąpiło przeładowanie, a tym samym zepsucie estetycznego wyglądu lokalu.

Reklam pocztowych nie wolno umieszczać na urządzeniach przeznaczonych na reklamy P. K. O. i Sp. z o. o. Reklamy Pocztowej i odwrotnie.

Reklamy firm konkurencyjnych o ile mo-

żności nie powinny być wywieszane obok siebie.

Obok reklam wywieszane są jeszcze ogłoszenia urzędowe. Ogłoszeń nie wolno umieszczać w miejscach przeznaczonych na reklamy, lecz na osobnych tablicach z napisem „Ogłoszenia urzędowe". Liczbę ogłoszeń należy ograniczać do najważniejszych oraz sporządzać je na papierze czystym, nie pomiętym, pismem wyraźnym, o ile możliwości kaligraficznym wzgl. maszynowym.

Wszystkie reklamy i ogłoszenia winny być **niezwłocznie usunięte wzgl. wymienione** w razie ich zniszczenia, pobrudzenia lub utracenia aktualności.

Z dniem ukazania się niniejszego zarządzenia Dyrekcja przestaje umieszczać w Dzienniku Zarządzeń wykaz reklam przeznaczonych do wywieszenia. Reklamy należy przeto wywieszać z chwilą otrzymania przez urząd reklamy.

Nr. OOg. 410/25/38 z dnia 20. kwietnia 1938 r.

70

Pośrednictwa pocztowo - telekomunikacyjne w pensjonatach, hotelach, domach towarowych i t. p. zakładach publicznych.

Celem udostępnienia publiczności korzystania z usług pocztowo - telekomunikacyjnych w miejscach publicznych od szeregu lat uruchamiane są pośrednictwa pocztowo - telekomunikacyjne w zakładach publicznych, skupiających większą ilość publiczności, jak hotele, restauracje, sanatoria, kawiarnie, szpitale, pensjonaty, domy towarowe i t. p.

Zakres czynności tego rodzaju pośrednictw obejmuje:

1) Sprzedaż znaczków pocztowych i druków płatnych,
2) Wydawanie blankietów telegraficznych,
3) Przyjmowanie przesyłek listowych zwykłych, krajowych i zagranicznych,
4) przyjmowanie przesyłek poleconych, krajowych i zagranicznych,
5) przyjmowanie telegramów krajowych i zagranicznych zwykłych i pilnych przy uwzględnieniu następujących płatnych wskazówek: JP., TR, Expres, MP. Ouvert, Jour, Nuit, TF.

Wykonywanie powyższych czynności powierzyć należy pracownikom, wskazanym przez Zarząd danego Zakładu, a to portierom, kasjerom i t. p.

Wyznaczeni pracownicy winni otrzymać od właściwego urzędu pt. przejrzyście ułożony wyciąg z taryfy pocztowej i telegraficznej oraz wyciąg najważniejszych przepisów, dotyczących przyjmowania przesyłek poleconych i telegramów, stempelek „R" do oznaczenia listów poleconych, przyjmowanych przez te pośrednictwa, numerowane bezpłatne stukartkowe kwitariusze na pokwitowania przyjętych w tych pośrednictwach telegramów, arkusze księgi przyjęć przesyłek listowych poleconych w ilości zależnej od nasilenia ruchu w danym pośrednictwie, oraz odpowiedni zapas znaczków pocztowych i druków płatnych, nadto odpowiedni zapas kart odsyłkowych. Zapas ten po myśli instrukcji o sprzedaży za prowizją znaczków poczt. i druków płatnych (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 4, z 1938 r., poz. 12, p. 7) otrzymają pracownicy prowadzący omawiane pośrednictwa na kredyt w wysokości zależnej od rzeczywistego zapotrzebowania, nieprzewyższającej jednak wartości 25 złotych.

Dla uwidocznienia nazewnątrz zaprowadzonych czynności pocztowych i telegraficznych w zakładach publicznych winien zarząd danego zakładu umieścić wewnątrz lokalu wyraźny napis: „Pośrednictwo pocztowo - telekomunikacyjne — sprzedaż znaczków pocztowych i druków płatnych, przyjmowanie listowych przesyłek poleconych krajowych i zagranicznych, oraz telegramów krajowych i zagranicznych".

Niezależnie od tego Zarząd danego zakładu winien własnym kosztem zaopatrzyć pośrednictwo w stempelek o następującym brzmieniu legendy:
„Pośrednictwo pocztowo-telekomunik. N..........
Hotel (wzgl. rodzaj zakładu publicznego) ....
w . . . ."

Numerację pośrednictwa podaje Zarządowi dany urząd pocztowy na podstawie prowadzonej w urzędzie ewidencji.

Przyjęte przesyłki listowe zwykłe prowadzący pośrednictwo winien niezwłocznie wrzucić do skrzynki listowej, umieszczonej nazewnątrz hotelu, lub danego zakładu, względnie do skrzynki listowej umieszczonej najbliżej

zakładu i normalnie opróżnianej przez obsługę pocztową. O ile chodzi o przesyłki listowe polecone, to przyjmowanie ich w zakładach publicznych przez dane pośrednictwa pt. winno się odbywać w sposób stosowany przy przyjmowaniu przez listonoszów wiejskich zapisanych przesyłek listowych z tą jednak różnicą, że dowody nadania przesyłek listowych poleconych przyjętych przez pośrednictwo pt. nie są tymczasowe lecz **ostateczne**.

Przyjęte przesyłki listowe polecone wpisuje prowadzący pośrednictwo pt. przez kalkę ołówkiem atramentowym do księgi przyjęć pod numerami bieżącymi miesięcznie, poczem na dowodzie nadania na odcisku datownika urzędu pocztowego bez dat, w miejscu przeznaczonym na datę wpisuje pośrednik odręcznie czytelnie dzień, miesiąc i rok przyjęcia, na odwrotnej stronie zaś dowodu nadania wyciska stempel danego zakładu. Samą natomiast przesyłkę listową poleconą zaopatruje pośrednik w odcisk stempelka danego zakładu, oraz w odcisk stempelka „R“, na którym wpisuje odręcznie numer bieżący księgi przyjęć. Przypadająca opłata taryfowa za nadanie przesyłki listowej poleconej winna być uiszczona znaczkami pocztowymi odpowiedniej wartości, nalepionymi na danej przesyłce i unieważnionymi następnie datownikiem właściwego nadzorczego urzędu pt. Przyjmowanie przez pośredników w zakładach publicznych przesyłek listowych poleconych na książki nadawcze jest — po myśli zarządzenia Ministerstwa P. i T. Nr. GMOrg. 1193 z 16. lutego 1935 r. — niedozwolone. Za przyjęcie przez pośrednictwo pt. w zakładach publicznych przesyłki listowej poleconej w dni powszednie w godzinach od 20 do 8, a w niedziel i święta przez całą dobę z wyjątkiem godzin od 9 do 11 winien pośrednik pobierać opłatę dodatkową, przewidzianą w poz. 19 taryfy pocztowo-telegraf.-telef. przy ścisłym zastosowaniu postanowień przepisów ruchu do ordynacji pocztowej II. P. 5. § 353.

Na przyjęte telegramy wydaje pośrednik bezpłatne pokwitowania, sporządzane w dwóch egzemplarzach przez kalkę. Oryginał pokwitowania zaopatrzony w odcisk stempelka pośrednictwa otrzymuje nadawca telegramu, kopia zaś pozostawiona w bloczku, służy do rozrachunku. Celem uproszczenia rozliczenia się pośredników z urzędami pocztowo-telek. należy opłatę za każdy przyjęty telegram zaliczać znaczkami pocztowymi, naklejonymi na danym blankiecie telegraficznym.

Przyjęte listy polecone, jak również przyjęte telegramy wydaje pośrednik specjalnym gościom, objeżdżającym pośrednictwa w poszczególnych zakładach publicznych w ściśle określonych godzinach, ustalonych w ten sposób, by przesyłki przyjęte a zwłaszcza telegramy nie zalegały u pośredników. Dążeniem powinno być, by poszczególni pośrednicy nadawali przyjęte telegramy w drodze telefonicznej do właściwego urzędu pocztowo - telek. lub telef.-telegraf., gońcy zaś zabieraliby tylko listy polecone i blankiety pokrywcze telegramów. Dokładny czas odbioru przesyłek nadanych z pośrednictw przez gońców określają tabelki kursowe wygotowywane przez Dyrekcję Okręgu.

Posłaniec urzędu pt. zgłaszający się w pośrednictwach pt. po odbiór listów poleconych i telegramów winien odbierać je indywidualnie i według numerów, a ponadto w księdze nadawczej na bloku pod podkreśloną ostatnią wpisaną pozycją, wzgl. na ostatniej zapisanej kopii kwitariusza telegramów winien umieścić uwagę: „odebrano . . . . . . listów poleconych wzgl. telegramów od Nr. . . . do Nr. . . .“ oraz swój podpis. Niezależnie od tego winien pośrednik wygotować do upt. kartę odsyłkową zaopatrzoną w odcisk stempelka pośrednictwa pt. i wpisać do niej przesyłki wydane posłańcowi, podając numery nadawcze przesyłek wzgl. telegramów. Kartę odsyłkową sporządza pośrednik przez kalkę. Do ostatniej kursowej odsyłki z bieżącego dnia dołącza pośrednik arkusze księgi przyjęć listów poleconych, przyjętych w ciągu danej doby. Arkusze te po skontrolowaniu pod względem opłat taryfowych i dopłat taryfowych za przesyłki przyjęte po godzinach urzędowych pozostają w urzędzie. Należytą opłatę przesyłek listowych, oraz telegramów nadanych w pośrednictwie kontroluje bezpośrednio po nadejściu do urzędu pt. posłańca urzędnik ekspedycyjny, względnie urzędnik kasy telegraficznej.

Za wykonywanie powyższych czynności pośrednicy otrzymują prowizję:

1) od sprzedanych znaczków pocztowych i druków płatnych; prowizja ta obliczana i

wypłacana jest według postanowień instrukcji o sprzedaży za prowizją znaczków pocztowych i druków płatnych Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 4 z 1938 r., poz. 12.

2) od przyjętych przesyłek poleconych w wysokości 5 groszy za każdą przesyłkę,

3) od przyjętych telegramów w wysokości 10 groszy od każdego telegramu.

Zarządzenia poprzednie w sprawie organizacji pośrednictw pt. w zakładach publicznych, a ogłaszane w okólnikach Nr. 407, 428 i 530 z 1934 r. i Nr. 98 i 308 z 1935 r. i w Dz. Zarz. Dyr. Okr. P. i T. Nr. 6 z 1935 r., poz. 81 niniejszym uchyla się.

Nr. OOrg. 31/938 z dnia 22. kwietnia 1938 r.

71

Sposób likwidowania i zarachowania dodatków służbowych.

Przypomina się urzędom (agencjom) tut. zarządzenie z dn. 30. marca 1938 r. Nr. SO. 70. (Dz. Zarz. Dyr. Okr. P. i T. Nr. 5/38, poz. 44, ustęp 8), na podstawie którego do wypłaty dodatków służbowych wymienionych w powołanym zarządzeniu, oraz do ustalenia, którym pracownikom należy dane dodatki wypłacić, **upoważnione są te jednostki** organizacyjne, w których pracownik uprawniony do pobierania dodatków pełni obowiązki służbowe.

Sposób zarachowania nowo wprowadzonych dodatków służbowych jest identyczny z dotychczas stosowanym przy wypłacie dodatku za nocną służbę. A więc po ustaleniu nazwisk pracowników, którym dany dodatek przysługuje, oraz czasokresu, za który należy dodatek wypłacić, urząd (agencja) wypełnia odpowiednio przygotowany druk „rachunek specjalnych wynagrodzeń“ (druk M. P. i T. Nr. 620/Kas.), dokonuje wypłaty w ostatnim dniu miesiąca, (dodatki są płatne z dołu), kwoty wydatkowane zarachowuje w og. rach. mies. na rozchodzie, a „rachunki specjalnych wynagrodzeń“ załącza do og. rach. miesięcznego.

Zarazem przypomina się urzędom (agencjom), że przy dodatkach: za **specjalność, za służbę kasową, za pracę w rozdzielniach** i przy **dodatku sezonowym** — należy bezwzględnie stosować postanowienia § 5. ustęp 3. i 4. rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dn. 27. I. 1938 r. w sprawie dodatków służbowych pracowników p. p. „P. P. T. i T.“ (Dz. U. M. P. i T. Nr. 3. z dn. 8. II. 1938 r.) to jest, że dodatki te przysługują tylko za czas rzeczywistego pełnienia tej specjalnej służby, do której dodatek jest przywiązany. Jeżeli pracownik pełni służbę w miesiącu, w którym przysługuje mu dany dodatek mniej niż miesiąc — należy dodatek ten zmniejszyć dzieląc przypadającą stawkę miesięczną przez 30 i mnożąc następnie iloraz przez ilość dni, w których pracownik był w służbie.

Wreszcie oznajmia się, że **jedynie** tylko odnośnie **dodatku za specjalność** (Dz. Zarz. Nr. 5/38) otrzymają placówki pt. w miesiącu kwietniu br. imienne wykazy pracowników uprawnionych do pobierania tego dodatku, przy wypłacie należy jednak mieć na uwadze postanowienia ustępu 3. i 4. § 5. powołanego wyżej rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów.

Nr. SO. 70 z dnia 25. kwietnia 1938 r.

72

Szkolenia praktykantów na agentów.

Stwierdzono, że ostatnio kandydaci (praktykanci) na agentów nie są odpowiednio przygotowani do egzeminu, nie znają bowiem w dostatecznym stopniu obowiązujących przepisów, mimo, że odbywają praktykę niejednokrotnie przez sześć miesięcy.

Powodem tego jest przede wszystkim źle zorganizowana praktyka.

Naczelnicy (Kierownicy) placówek, którym przydziela się do przeszkolenia kandydatów na agentów, nie zajmują się nimi zupełnie i nie starają się o ich racjonalne przeszkolenie.

Aby usunąć ten stan rzeczy, Dyrekcja opierając się na zarządzeniu P. Ministra P. i T. z 16. października 1931 r. o służbie przygotowawczej i egzaminie kandydatów na kontr. kier. ag. pt. (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 18, poz. 130 z 1931 r.), przesyła urzędom (agencjom) program szkolenia kandydatów na agentów i zarządza równocześnie co następuje:

Materiał podany w załączonym programie, będzie bezwzględnie wymagany przy egzaminie kandydatów na agentów i stanowi minimum materiału, z którym kandydat na agenta winien się zaznajomić.

Na PP. Naczelników (Kierowników) placówek poczt.-telekom. nakłada się bezwzględny obowiązek dokładnego przeszkolenia kandydatów na agentów przydzielonych na praktykę, po myśli niniejszego zarządzenia i załączonego programu.

W czasie praktyki kandydat winien być przeszkolony dokładnie we wszystkich działach służby pt.

Rozłożenie praktyki w poszczególnych działach służby pozostawia się uznaniu PP. Naczelników (Kierowników) placówek, z tym jednak zastrzeżeniem, że kandydat winien rozpoczynać praktykę o ile możności w dziale najłatwiejszym i przechodzić stopniowo przeszkolenie we wszystkich działach służby.

O przejściu kandydata do innego działu służby decyduje Naczelnik (Kierownik) placówki, po uprzednim dokładnym skontrolowaniu wiadomości z danego działu służby u kandydata.

Zatrudnianie kandydatów na agentów samodzielnych względnie zatrudnianie ich przez dłuższy okres czasu w jednym dziale służby ze szkodą dla kandydata z uwagi na krótki czas odbywania praktyki w innych działach służby jest niedopuszczalne.

Kandydat bowiem winien przejść równomierne i dokładne przeszkolenie we wszystkich działach służby w zależności od indywidualnych jego zdolności, a nie od chwilowych potrzeb danej placówki.

W czasie odbywania praktyki należy kandydatowi umożliwić zaznajomienie się praktyczne i teoretyczne ze służbą pocztowo-telekom. przez dostarczenie kandydatowi potrzebnych podręczników (zbiorów przepisów), oraz udostępnienie praktycznego zaznajomienia się z tokiem służby.

Praktykę na agenta należy podzielić na dwa okresy:

a) pierwszy, trwający od 3—4 miesięcy, w czasie którego kandydat winien bezwzględnie odbyć praktykę w urzędzie pt.,
b) drugi, trwający do dwóch miesięcy, w którym to okresie kandydat winien odbyć przeszkolenie w agencji pt.

W pierwszym okresie należy przede wszystkim zwrócić uwagę na teoretyczne i pamięciowe opanowanie przepisów służbowych z uwzględnieniem jednak praktycznego zapoznania się ze służbą. Tę praktykę winien kandydat odbywać pod stałym nadzorem odpowiedzialnego pracownika.

W drugim okresie należy zwrócić przede wszystkim uwagę na praktyczne przeszkolenie kandydata, w tym okresie należy, o ile na to pozwolą miejscowe warunki, umożliwić samodzielne prowadzenie służby, jednak pod nadzorem Kierownika agencji.

Jeśli chodzi o całokształt przeszkolenia to należy mieć na uwadze przede wszystkim praktyczne przeszkolenie kandydatów.

Z wyniku praktyki wydaje Naczelnik (Kierownik) placówki opinię o kandydacie.

Opinię o kandydacie należy przedstawiać w dwóch terminach:

a) po upływie 2 miesięcy trwania praktyki,
b) po ukończeniu praktyki.

Opinia wystawiona po upływie 2 miesięcy winna zawierać określenie stopnia zdolności i przydatności kandydata do służby, z uwagi na walory moralne i intelektualne oraz pracownicze, nadto proponowany czas trwania dalszej praktyki kandydata.

W wypadku, gdy Naczelnik (Kierownik) stwierdził, że kandydat nie nadaje się do służby pocztowej (np. nie można mieć do kandydata zaufania, kandydat nie będzie w stanie opanować potrzebnych wiadomości), jest obowiązkiem Naczelnika (Kierownika) placówki pt. postawić wniosek na cofnięcie zezwolenia odbycia bezpłatnej praktyki.

Opinia wydana po upływie całej praktyki winna zawierać określenie:

a) stopnia przygotowania kandydata do służby poczt.-telekom. i egzaminu,
b) zdolności kierowniczych,
c) wytrwałości i solidności w pracy,
d) stopnia zaufania jakim można darzyć kandydata,
e) wyrobienia społecznego.

W czasie praktyki należy dokładnie obserwować kandydata, a opinię wydawać dokładnie i bezstronnie kierując się interesem służby.

Za wynik praktyki, czyni się odpowiedzialnymi PP. Naczelników (Kierowników) placówek pt., którym przydzielono do szkolenia kandydata i w wypadku stwierdzenia przy egzaminie, że kandydat nie jest dostatecznie przygotowany do egzaminu, a opinię co do

stopnia przygotowania do służby pt. otrzymał dodatnią, Dyrekcja pociągnie winnych do surowej odpowiedzialności służbowej.

Załączony program szkolenia należy utrzymać w ciągłej aktualności, notując wszelkie zmiany przepisów służbowych.

Nr. SO. 610 z dnia 27. kwietnia 1938 r.

PROGRAM SZKOLENIA KANDYDATÓW NA AGENTÓW.

1) Sprawy ogólne.

1) Ogólne pojęcie o Konstytucji Polskiej, organizacji Władz i urzędów państwowych, oraz samorządowych (podręcznik Dr. A. Wereszyńskiego: „Wiadomości o Polsce Współczesnej).
2) Znajomość ustroju p. p. „P. P. T. T.". (Rozporządzenie Min. P. i T. z 31. sierpnia 1935 r. o organizacji p. p. „P.P.T.T." oraz instrukcja organizacyjna jednostek kierowniczych, wykonawczych i centralnych p. p. „P. P. T. T." Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 20 z 1935 r., poz. 55 i 56).
3) Znajomość ustawy o poczcie, telegrafie i telefonie (obwieszczenie Min. P. i T. z 4. sierpnia 1933 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z 3. czerwca 1924 o poczcie, telegrafie i telefonie. Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 20 z 1933 r.).
4) Znajomość ustawy o pocztach, telegrafach i telefonach w czasie wojny lub grożącego Państwu niebezpieczeństwa (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 15 z 1936 r., poz. 32).
5) Znajomość przepisów w sprawie godzin urzędowych w służbie p. t. (§ 11, str. 6 ordynacji pocztowej II. P. 3, § 9, str. 4 ordynacji telegraficznej IV. Tg. 2.).
6) Ogólna znajomość zasad zamawiania i utrzymywania w ewidencji przedmiotów inwentarza i druków. (Dz. Zarz. Nr. 2 z 1938 r., poz. 18, przepisy IX. g. 1 część 3. Księgowość materiałowa, część 9. Znaczki, druki płatne, część 10. druki manipulacyjne, część 6. gospodarka ryczałtowa).
7) Zasady służby kancelaryjnej, załatwianie aktów, sprawozdania i t. p. (Dz. Zarz. Dyr. Okr. P. i T. Nr. 7 z 1935 r., poz. 110).
8) Stosunek służbowy pracowników kontraktowych w p. p. „P. P. T. T.". (Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z 16. marca 1928 r. o umowie o pracę pracowników umysłowych oraz o umowie o pracę robotników. Dz. Ustaw R. P. Nr. 35 z 1928 r., poz. 323 i 324).
9) Służba przygotowawcza i egzamin kandydatów na agentów (Zarządzenie Min. P. i T. z 16. października 1931 r. Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 18 z 1931 r., poz. 130).
10) Organizacja agencji pt. (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 18 z 1931 r., poz. 130, Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 4 z 1932 r., poz. 41, Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 20 z 1935 r., poz. 55 i 56).
11) Posłańcy agencyj (Dz. Zarz. Dyr. Okr. P. i T. Nr. 5 z 1936 r., poz. 46).
12) Ubezpieczenia posłańców w agencjach poczt. (Dz. Zarz. Dyr. Okr. P. i T. Nr. 6 z 1937 r., poz. 56).
13) Ubezpieczenia społeczne (Dz. Zarz. Dyr. Okr. P. i T. Nr. 3 z 1938 r., poz. 25).
14) Nieszczęśliwe wypadki pracowników kontraktowych (Dz. Zarz. Dyr. Okr. P. i T. Nr. 6 z 1937 r., poz. 57).

2) Służba pocztowa.

1) Konwencja i porozumienie Światowego Związku Pocztowego. Kair 1934 r. (II. P. 20).
2) Ordynacja pocztowa (II. P. 3.).
3) Przepisy ruchu do Ordynacji pocztowej. Część Ogólna (II. P. 4.).
4) Przepisy ruchu do Ordynacji pocztowej. Przesyłki listowe (II. P. 5.).
5) Przepisy służbowe dla doręczycieli i listonoszów wiejskich (I. A. 8.).
6) Przepisy ruchu do Ordynacji pocztowej. Paczki — część II. taryfa zagraniczna (II. P. 7.).
7) Przepisy pocztowo-celne. (II. P. 13.).
8) Przepisy wykonawcze do rozp. Min. P. i T. z dnia 25. lipca 1921 r. w przedmiocie reklamacji zarejestr. przesyłek pocztowych (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 36 z 1921, p. 117, zmiany Nr. 57/22 i Nr. 3/25).
9) Zarz. Min. P. i T. z dnia 19. grudnia 1936 r. o prowizji za sprzedaż znaczków pocztowych i druków płatnych (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 30 z 1936 r., poz. 60.).
10) Instrukcja o sprzedaży za prowizją znacz-

ków pocztowych i druków płatnych (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 30 z 1936 r., p. 61.).

11) Przepisy wykonawcze do zarz. Min. P. i T. z dnia 24. września 1934 r. w sprawie przesyłek służbowych p. p. „P. P. T. T." (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 21 z roku 1934, poz. 107).

12) Wysyłanie pism służbowych przez urzędy i agencje pocztowe (okólnik Min. P. i T. Nr. 6 z roku 1935).

13) Rozp. Min. P. i T. z dnia 31. stycznia 1933 r. o przesyłkach pocztowych za pobraniem w obrocie zagranicznym (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 3 z 1933 r., p. 12).

14) Rozp. Min. P. i T. z 14. lipca 1932 r. o paczkach żywnościowych (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 15 z 1932 r. zmiany. (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 8/34, 21/34, 9/36).

15) Tymczasowa instrukcja pocztowa o paczkach. (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 11 z 1919, art. 21, 22, 23, 25, 27).

16) Przepisy o zapisywaniu nadeszłych listów wart. i paczek, oraz zaliczaniu ciążących na nich należności. (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 16 z 1924 r., p. 71. zmiany Nr. 31/24, p. 146, Nr. 17/26 p. 42).

17) Zarz. Min. P. i T. z dnia 17. września 1935 o przyjmowaniu zleceń na prenumeratę i sprzedaż czasopism przez pocztę. (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 21 z 1935 r., poz. 59, 60, 61).

18) Przepisy wykonawcze do zarz. Min. P. i T. z 10. lipca 1936 r. wyd. w porozum. z Min. Skarbu o płatach od zezwoleń na rozsyłkę czasopism i wydawnictw. (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 15 z 1936 r., p. 35. Zmiany Nr. 12/1937, p. 23).

19) Postępowanie z czasopismami zakazanymi. (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 20 z 1932 r.)

20) Tymczasowa instrukcja pocztowa o przesyłkach pocztowych za pobraniem. (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 12 z 1919 r., ust. B, art. 2, 3, 4. A. B. C. z art. 5 ust. A, z B. p. 3 — 8 art. 6, art. 8 — 10).

21) Przekazywanie kwot pobraniowych zapomocą blankietów nad. PKO. (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 3 z 19331 r., p. 11).

22) Zaliczanie opłat przekazowych przy przekazywaniu kwot pobran. zapomocą blankietów nad. PKO. (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 4 z 1931 r., p. 21).

23) Rozp. Min. P. i T., Skarbu i Spraw Wewn. z 22. lipca 1933 r. o przesyłkach listowych, urzędowych oraz w postępowaniu cywilnym i karnym. (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 18 z 1933 r., p. 74. Zmiany: Nr. 14/34).

24) Rozp. Min. Sprawiedliwości z 30. września 1933 r. wydane w porozum. z Min. P. i T. o doręczaniu pism sądowych przez pocztę w postęp. cywilnym i karnym. (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 23 z1933 r., p. 112. Zmiany: Nr. 11/35).

25) Przepisy wyk. do rozp. Min. P. i T. z dnia 21. grudnia 1921 r. w sprawie zaprowadzenia wymiany paczek pocztowych z zagranicą. (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 2 z 1922 p. 3. Zmiany: Nr. 21 i 31/24, Nr. 10/25).

26) Użwanie nalepek z nazwą urzędu wymiany dla paczek do zagranicy. (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 20 z 1924 r., p. 98).

27) Rozp. Min. P. i T. z 17. lipca 1922 r. w sprawie zaprowadzenia wymiany listów z podaną wartością z zagranicą. (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 31 z 1922 r., p. 72).

28) Zaopatrywanie list. wartościowych zagran. nalepką „V". (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 24 z 1934 r.).

29) Dekret Prez. Rzp. z 26. kwietnia 1936 r. w sprawie obrotu pien. z zagranicą oraz obrotu zagr. i kraj. środkami płatniczymi. (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 8 z 1936 r., p. 13).

30) Rozp. Min. Skarbu z 24. lipca 1936 r. o obrocie pien. z zagranicą oraz o obrocie zagran. i kraj. środkami płatniczymi. (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 19 z 1936 r., p. 43).

31) Rozp. Min. P. i T. z dnia 21. sierpnia 1936 o warunkach wysyłania niektórych przesyłek poczt. zagranicę. (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 21 z 1936 r., p. 47).

32) Rozp. Prez. Rzp. z 26. sierpnia 1927 r. o odpowiedzialności p. p. „P. P. T. T." za przesyłki pocztowe i t. d. w obr. wewn. (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 34 z 1927 r., p. 107, Nr. 22 z 1931 r., p. 165).

33) Ustawa z dnia 3. czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie. (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 20 z 1933 r., p. 284).

3) Służba rachunkowo - kasowa.

1) Przepisy X. R. 1. i X. R. 3.
2) Przepisy służbowe dla doręczycieli I. A. 8. ze zmianami ogłoszonymi w Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 5, poz. 13 z 1937 r. 2
3) Instrukcja o obrotach P. K. O.
4) Instrukcja (tymcz.) przekazowa.
5) Przepisy o przekazach pocztowych w obrocie zagranicznym. Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 19, poz. 82 z r. 1928. W związku z tym sposób posługiwania się tabelą przeliczeń walut w obrocie zagranicznym a więc sposób sprawdzania przewalutowania przekazów zagranicznych przed każdą wypłatą, sposób sprawdzania zgodności kwot podanych na przekazach zagranicznych cyframi z kwotami wyrażonymi na tych przekazach słownie w języku francuskim, niemieckim i t. p. korzystając ze wskazówek zawartych na stronach 304 do 313 dziennika urzęd. Nr. 19 z 1928.
6) Znać wszelkie taryfy w obrocie krajowym i zagranicznym, znać dokładnie i szczegółowo przepisy o zleceniach pocztowych i inkasowych zawarte: w ordynacji pocztowej i w regulaminie o zleceniach pocztowych (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 4, poz. 9 z 1936 r.).
7) rozporządzenie Ministra P. i T. z dnia 26. marca 1931 r. w sprawie zleceń pocztowych w obrocie wewnętrznym (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 5, poz. 24 z 1931 r.).
8) Rozp. Ministra Sprawiedliwości z dnia 27. czerwca 1936 r. o sporządzaniu przez urzędy i agencje pocztowe protestów weksli. (Dz. Urz. Min. P. i T. NrN. 15, poz. 33 z 1936 r.) i okólnik Min. P. i T. Nr. PW. 120/47 z dnia 14 grudnia 1936 r. o terminach protestowania weksli (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 29, str. 349 z 1936 r. ze zmianami ogłoszonymi w Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 5, poz. 13 z 1937 r.).
9) Znać ustawę z dnia 28. kwietnia 1936 r. o prawie wekslowym (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 29, poz. 57 z 1936 r.).
10) Instrukcja o prowadzeniu ogólnego rachunku miesięcznego (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 13, poz. 30 z 1936 r.).
11) Instrukcja o prowadzeniu oddzielnego rachunku miesięcznego z obrotów P. K. O. (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 25, poz. 176 z 1932 r.).
12) Rozporządzenie Min. P. i T. z dnia 2. kwietnia 1929 r. o prowadzeniu i ciągłości sald na wykazach dziennych wpłat w obrocie czekowym P. K. O. (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 6, poz. 27 z roku 1919) i rozporządzenie Ministerstwa z dnia 6. grudnia 1932 r. o sposobie prowadzenia rachunków dotyczących wpłat i wypłat w obrocie czekowym i oszczędnościowym P. K. O. (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 25, poz. 177 z 1932 r.)
13) Instrukcja w sprawie wypłaty zaopatrzeń emerytalnych, rent inwalidzkich i innych stałych zaopatrzeń (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 5, poz. 29 i 30 z 1933 r.).

Z innych urządzeń:

Rozporządzenie Min. P. i T. o uzupełnieniu instrukcji o prowadzeniu oddzielnego rachunku miesięcznego z obrotów P. K. O. (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 5, poz. 31 z 1933 r.).

4) Służba przewozowa.

I) Geografia.

1) Znajomość sieci pocztowej D. O. P. T. Kraków,
2) Ogólna znajomość (większe miejscowości, ośrodki przemysłowe, handlowe, letniska i uzdrowiska, miejsca historyczne) obcych okręgów poczt.
3) Stolice i największe miasta państw europejskich,
4) Ważniejsze Państwa i ich stolice poza Europą,

II. Przepisy:

1) Przepisy o odprawie i przewozie poczty (Tom II. P. 8) szczegółowo,
2) Regulamin poczty lotniczej (Tom II. P. 15) ogólnie,
3) Zabezpieczenie ładunków pocztowych podczas przewozu (Tom II. P. 8 — § 51 Dzienniki Zarządzeń Dyr. Okr. P. i T. Kraków Nr. 1 z 1935 r. i Nr. 15 z 1935 r.).

Załącznik do Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 24 z 1934 r. Instrukcja dla konwojentów przy przewozie wart. ładunku pocztowego.

5) Służba telefoniczno-telegraficzna.

I. Teletechnika	Wiadomości teletechniczne		
	Nr	Rok	Str.
Jednostki długości, powierzchni, i objętości	7	1932	52
Energia	7	1932	54
Chemiczne działanie prądu	6	1932	39—44
Podstawowe wielkości elektryczności:			
a) Volt — Ohm — Amper	2	1932	5—6
b) oporność elektryczna	3	1932	11—12
c) Najczęściej spotykane pojęcia elektryczne	8	1932	63—64
d) Prąd	9	1932	75—76
Obwód elektryczny i jego oporność	1	1932	1
Źródła prądu (ogólnie)	1	1932	2—3
Łączenie odbiorników elektrycznych (ogólnie)	4	1932	19—22
Łączenie ogniw (ogólnie)	5	1932	27—29
Przemiana energii elektrycznej w cieplną (bardzo ogólnie)	7	1932	56
Elektroliza	6	1932	44
Ogniwa galwaniczne	2	1932	6—7
Ogniwo cynkowo-ołowiane	2	1932	7—9

I. Teletechnika	Wiadomości teletechniczne		
	Nr	Rok	Strona
Ogniwo cynkowo-miedziane	3	1932	12 15
Ogniwa cynkowo-węglowe	4	1932	22—24
Magnesy i elektomagnesy	10	1932	87—90
Dzwonek prądu stałego	11	1932	106—107
Prąd zmienny (ogólnie)	1	1933	1—5
Induktor (opis i zasada działania)	2	1934	13—17
Dzwonek na prąd zmienny (opis i zasada działania)	3	1934	25—28
Regulowanie dzwonka prądu zmiennego	12	1932	96
Transformator (ogólnie tylko zasada działania)	3	1933	25
Elektryczność atmosferyczna i zabezpieczenia			
Mors	1	1934	4—8
Praca Morsów na prądzie roboczym i ciągłym	2	1934	17—21
Regulowanie Morsa	3	1932	3
Regulowanie Morsa z drążkiem łamanym	7	1932	57—59
Wyznaczanie i usuwanie błędów liniowych			
Mors austriacki	4 5	1934 1934	43—45 51—53

I. Teletechnika	Wiadomości teletechniczne		
	Nr	Rok	Strona
Przełącznik wtyczkowy	12	1934	136
Telefon elektromagnetyczny	11	1933	124—125
Zasady działania słuchawki telefonicznej	1	1933	125 126
Słuchawka polska	11	1933	127
Mikrofon	12	1933	133—137
Cewki indukcyjne (ogólny opis i zasada działania)	1	19 4	1—3
Gniazdka wtyczkowe			
Przełącznik obwodowy (opis i rola w aparacie)	4	19 4	37—38
Schemat teoretyczny ap. tlfn MB t. polski	5	1934	51
Schemat montażowy ap. tlfn. MB. t. polski	6	1934	61
Przełącznik pośredni (ogólnie) aparat główny i dodatkowy	8	1934	89—90
Klapki łączeniowe (ogólnie)	12	1934	133
Gwiazdka i wtyczki łacznicowe (ogólnie)	2	1935	14 15
Przełączniki drążkowe (ogólnie)	4	1935	41
Ogólny opis łącznic telef.	11	1934	121—123
Od 3 - 20 nr pojemności	6	1935	
Bezpieczniki i odgromniki (ogólnie)	12 1 2	1932 1932 1933	115 7 16

Eksploatacja telekomunikacyjna

1) Ustawa o poczcie, telegrafie z dnia 3 IV. 1924 r. art. 1, 7—12, 14—16, 20, 24, 38	Dz. U. M. P. i T. Nr 20 z 1933
2) Międzynarodowa konwencja telekomunikacyjna ogólna znajomość postanowień artykułów 22—40 i załącznika do art. 1 § 2	IV. Tg. 5 str 14—22
3) Regulamin telegraficzny dołączony do międzynarodowej konwencji telekomunikacyjnej, sieć międzynarodowa	IV. Tg. str. 1— 3
rodzaj i czas trwania czynności urzędów, postanowienia	3— 4
ogólne dotyczące korespondencji telegraficznej	5
redagowanie i nadawanie telegramów (język jawny i tajny) obliczanie liczby wyrazów	5— 14 15 - 26
taryfy i taryfikacja: art. 25, 26, § 3, 31, § 1	26, 27, 28, 32
pobieranie opłat art. 32	32— 33
znaki telegraficzne alfabetu Morsa art. 35 § 4	39
wydawanie telegramów przez telefon art. 35 § 7	43
wydawanie telegramów art. 36—38, 41—46	53— 60
nadawanie kierunku telegramom art 47	61
przerwa w komunikacji telegraficznej	62— 63
zatrzymywanie telegramów	66— 67
doręczanie telegramów	67— 72

język	38— 41
układ telegramu	41
wskazówki służbowe, adres, tekst i podpis telegramu	41— 46
wskazówki dotyczące drogi	47— 48
adres nadawcy	48
pierwopis telegramu	49— 50
obliczanie należności, uiszczanie opłat	51— 56
nadawanie telegramów, unieważnianie	56— 62
adresaci i odbiorcy telegramów	63— 65
sposoby doręczania telegramów	65— 67
doręczanie telegramów specjalnych kategorii	68— 71
adresy umówione	72— 73
reklamacje, żądania odszkodowania	73— 78
5) Taryfa telegraficzna krajowa umiejętność posługiwania się krajową taryfą teleg. znajomość zasadniczych stawęk taryfowych odnośnie najczęściej używanych rodzaji telegramów	Taryfa poczt. telegraf. i telef. z 1936 r. str. 39 — 56
6) Taryfa telegraficzna zagraniczna	IV. Tg. 4
umiejętność posługiwania się właściwym podręcznikiem	
ogólne wyjaśnienia w sprawie posługiwania się taryfą zagraniczną	str. 5— 11

szczegóły o telegramach podlegających opłatom odmiennym	195 247
umiejętność posługiwania się urzędowym spisem zagranicznych urzędów telegraficznych („nomenclature officielle des bureaux telegraphiques")	
7) Ordynacja telefoniczna (Rozp. Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 27. października 1934 r.)	Dz. U. M. P. i T. Nr 24 z 1934
dokładna znajomość postanowień o: używaniu telefonów	§ 1
urządzeniach telefonicznych	§ 2
abonamencie telefonicznym	§ 3
korzystaniu ze stacji abonentowej	§ 4 i 5
zakładaniu stacyj abonentowych	§ 6—8
przeniesieniu urządzeń stacji abonentowej	§ 10
czasie trwania abonamentu telefonicznego i warunkach rozwiązania	§ 12—16
zmianie osoby abonenta	§ 17
odpowiedzialności abonenta	§ 18
czasie otwarcia central telefonicznych	§ 19—20
rozmowach międzymiastowych	§ 21—34
opłatach	§ 35—43
znajomości postanowień o:	
przyłączeniu prywatnych urządzeń telefonicznych	§ 9
zmianie i konserwacji urządzeń	§ 11

8) Regulamin telefonicznych (części I)	
międzymiastowa służba telefoniczna	V. Tf. 3
Określenia	str. 1— 2
podział obwodów międzymiastowych i ich kolejność pod	3 — 5
względem ważności, obwód kierowniczy, centrala kierownicza i telefonistka kierowniczka	
codzienne sprawdzanie obwodów, wywełuwanie na obwodzie, przedłużanie czynnośsi w centralach	7
rozmowy z abonentami i między centralami	7— 11
rodzaje rozmów międzymiastowych	11— 17
Ogólnie:	
przyjmowanie i zapisywanie zamówień szczegółowo:	17— 27
przyjmowanie i zapisywanie zamówień w placówkach jednoosobowych	55— 56
przesyłanie zamówień	28— 30
kolejność rozmów	31— 34
przygotowanie i wykonanie połączeń	34— 44
pewne odrębne kategorie rozmów, rozmowy z uprzedzeniem	44— 47
rozmowy z wezwaniem do rozmównicy	48— 51
rozmowy przeprowadzone z rozmównic	51

połączenia stałe	52 54
taryfikacja rozmów	56— 51
obliczanie opłat w poszczególnych wypadkach	62—68
9) Przepisy o pobieraniu i zarachowaniu taryfowych należności telefonicznych	V. Tf. 4
opłaty wstępne i instalacyjne, przyjmowanie i wykonywanie zgłoszeń na instalacje telefonu, przyjmowanie opłat i ich zarachowanie, karty ewidencyjne abonentów	str. 1 12
Opłaty abonamentowe:	
obliczanie opłat	12— 14
Opłaty za rozmowy międzymiastowe:	
przeprowadzane przez abonentów	14— 16
przeprowadzane z rozmównicy	16— 19
za rozmowy międzymiastowe abonowane	20
Opłaty za stałe połączenia	21— 24
opłaty za telegramy kredytowane	24— 26
Rachunki miesięczne abonentowe. Pobieranie opłat	
miesięczne zestawienia rachunków	27— 39
Warunki kredytownnia opłat. Kaucje	40— 43
Terminy płatności: Środki przymusowe stosowane względem abonentów nie uiszczających opłat w terminie	44— 48

	Przypadki zwrotu opłat i sposób zarachowania	49— 51
	Zestawianie rachunków miesięcznych	51— 53
10)	Taryfa telefoniczna krajowa	Taryfa poczt. telegr. i telef. 1936 r.
	umiejętność posługiwania się właściwym podręcznikiem	
	Opłaty abonamentowe, za konserwację i pominięcie najbliższej central,i abonament sezonowy i czasowy	str. 57 - 62 70
	Opłaty za pojedyncze rozmowy, obliczanie odległości central	71— 79
	Opłaty za specjalne świadczenia	80 — 93
	Opłaty wstępne i instalcyjne	93—104
11)	Taryfa telefoniczna zagraniczna	Zagr. taryfa telefoniczna 1935 r.
	Umiejętność posługiwania się właściwym podręcznikiem	
12)	Ogólna znajomość norm prawnych i przepisów służbowych obowiązujących dla działu tetekomunikacji (ogólne, telegraf, i telefon) a ogłoszonych w Dz Urz. M. P. i T.	Zał. do Dz. U. M. P. i T. 19 z 1937 r. i wykazane w nim
13)	Zasadnicze pojęcia o służbie radiotelegraficznej.	Dz. U. M. P. i T. VI. Tr. 5
	redagowanie radiotelegramów	str. 15—23
	obliczanie należności	32
14)	Rozp. Ministra Przem. i Handlu z dnia 10. X. 1924. r. w sprawie zakładania utrzymywania i eksploatowania urządzeń radiotechnicznych, oraz w sprawie wyboru sprzętu rodiotechnicznego i handlu tym sprzętem.	Dz. U. M. P. i T. Nr 41 z 1926 r.
	Przepisy wykonawcze.	

15) Instrukcja o sposobie pobierania opłat radiofonicznych i wykonaniu kontroli z późniejszymi zmianami i uzupełnieniami	Dz U. M. P. i T. Nr 19 z 1926 r.
16) Instrukcja wsprawie opłat radiofonicznyeh przy użyciu „Detefonu" lub „Echa" z późniejszymi zmianami i uzupełnieniami	Dz. U. M. P. i T. Nr 25 z 1935 r.
17) Znajomość obowiązujących w dziale radiofonicznym okólników Ministerstwa Poczt i Telegrafów wyszczególnionych pod poz. 420, 421, 423-428, 430, 432-433, 435-437 i 439 wykazu norm prawnych i przepisów służbowych ogłoszonych w Dz. U. M. P. i T. (zał do Dz. U. M. P. i T. Nr. 19 z 1937. r.) oraz okólnika o ewidencji abonentów radiofonicznych (Dz. U M. P. iT. Nr. 23 z 1937. r.)	

III. Dokładne opanowanie gry na apar. Morsa.

OBWIESZCZENIA

Zamiana miejsca służbowego.

W Izbie Kontroli Rachunków Poczt i Telekomunikacji w Bydgoszczy wakuje kilka stanowisk pracowników umysłowych oraz jednego pracownika niższego.

Z pośród pracowników umysłowych o przeniesienie do I. K. R. ubiegać się mogą pracownicy na stanowiskach asystentów i st. asystentów o pełnym średnim wykształceniu.

Stosowne podania wraz z deklaracją rezygnacji z kosztów przesiedlenia należy przesłać drogą służbową do tut. Dyrekcji w terminie do dnia 10 maja b. r.

Treść niniejszego zarządzenia należy podać do wiadomości zainteresowanego personelu.

Nr. SO. 41 z dnia 25. kwietnia 1938 r.

Adres Administracji: DYREKCJA OKRĘGU POCZT I TELEGRAFÓW
(Oddział Ogólny)
KRAKÓW, UL. WARSZAWSKA

PRENUMERATA NA ROK 193[illegible] WYNOSI
kwartalna 1 zł. 20 gr. | półroczna 2 zł. 40 gr. | roczna 4 zł. 80 gr.

Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 mm. 10 gr, tabelaryczne 20 gr.
Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada.

WYDAWNICTWO DYREKCJI OKRĘGU POCZT I TELEGRAFÓW W KRAKOWIE.
Drukarnia Leopold Dudek, Kraków, ul. Stolarska 6, tel. 110-18.